

ud paa at opretholde Forholdene saaledes, som de have været, siden Loven af 5. April 1888 udkom, men dog saaledes, at der, hvad der ikke er Tilfældet nu under den administrative Ordning, vi have, fastsættes bestemt Maal for Fisk. Jeg vil meget anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse. Jeg ser ingen som helst Grund til, da disse Forhold ikke tidligere have givet Anledning til Ulovligheder, nu at gaa med til Bestemmelser, som vilde umuliggøre Indførsel af denne Smaafisk.

Jeg kan meget godt slutte mig til Ændringsforslaget under Nr. 53, som er stillet af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), og det fremgaar jo for saa vidt ogsaa af mine Udtalelser, at den Fisk, selv Undermaalsfisk, som er tagen paa det aabne Hav, og som ellers vilde gaa til fremmede Fiskere og af dem blive solgt uden videre, skulde kunne indføres; det kunde jeg godt gaa med til, det havde jeg ikke det mindste imod, men kunde vi paa den anden Side endda blot naa til det, vi have tilsigtet med Ændringsforslaget under Nr. 52, skulde jeg for mit Vedkommende være tilfreds. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem for Esbjerg, at han staar ikke helt alene, saaledes som han beklager sig over i Betænkningen, og jeg vil desuden sige, at en hel Del af de Betragtninger, han er fremkommen med, kan jeg udmærket godt gaa ind paa, og for disses Vedkommende skal jeg udtrykkelig sige, at det vilde glæde mig, om det ærede Medlem kunde faa sit Parti til at se paa denne Sag paa samme Maade som han selv, saa tror jeg, vi kunde komme til Forstaaelse paa dette Omraade og faa en brugbar Fiskerilov. — Mindretallet har endvidere stillet et Ændringsforslag under Nr. 55 b. om Fangst af Laks og Ørred i Yngledragt. Der er man ogsaa gaaet den Vej i Lovforslaget, at man vilde udvide Fredningen og hemme Fiskerne. Medens det tidligere har været saaledes, at den farvede Laks var fredet i December og Januar, skal Fredningen nu gælde fra 1. Oktober til 1. Februar. Det vil ganske sikkert have til Følge, at en stor Mængde Fiskere ville faa et stort Minus i deres økonomiske Udbytte, uden at der paa den anden Side gøres Gavn ved, at der skaffes flere Fisk. Det er jo saaledes, at det ikke er bevist, at Manglen paa Ynglefisk er Grunden til Tilbagegangen i vort Lakse- og Ørredfiskeri, hvis en saadan Tilbagegang overhovedet har fundet Sted, hvad jeg ikke er saa sikker paa, og det forekommer mig heller

ikke, at Videnskaben har bevist det. Men hvis det altsaa er Tilfældet, saa er Manglen paa Ynglefisk jo ikke Anledningen dertil, og vi se derfor ingen Grund til at gaa med til Bestemmelser, som berøve vor Fiskerbefolkning en ret stor Del af dens Aarsudbytte. Vi have den Opfattelse, at naar man bibeholder den Fredningstid, vi have haft, siden Loven af 5. April 1888 blev given, nemlig i December og Januar Maaned, maa det paa dette Omraade være tilstrækkeligt. Jeg skal dog tilføje, at vi subsidiært kunne gaa med til, hvad der er foreslaaet af Flertallet, nemlig at Fredningstiden forlænges med 14 Dage, tror jeg det er. Vi ere dog ikke blinde for, at det vil have en uheldig Indflydelse paa de Fiskeres Fortjeneste, som særlig beskæftige sig med dette Fiskeri, og vi ere paa den anden Side forvissede om, at en saadan Fredning ikke vil have synderlig større Betydning for vort Laksefiskeri i det hele taget.

Jeg kommer saa til vore Ændringer vedrørende Kontrolspørgsmaalet, nemlig Ændringsforslagene Nr. 76—77, 81 a)—c) og 87 b). Ved Gennemførelsen af Loven af 5. April 1888 indførtes der jo en ret kraftig Kontrol med vort Fiskeri. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorledes denne har virket, men jeg tror, jeg kan sammenfatte Historien i saa Henseende i disse faa Ord, at den har været dyr og daarlig. Den koster os nemlig, saa vidt man kan finde ud af det paa Finansloven, ca. 80—90,000 Kr. om Aaret. Den har efter alles Mening ikke virket, som den skulde og burde; det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men dyr og daarlig har den været. Nu faa vi delvis ny Bestemmelser i saa Henseende efter det foreliggende Lovforslag. Man ved ikke bestemt, hvordan den ny Kontrol vil komme til at se ud; kun paa et Punkt er man fuldstændig klar over det, og det Punkt hilser jeg med Glæde. Det er det Punkt, hvor der tales om at sætte een Mand i Spidsen for Fiskerikontrollen. Der skal ansættes en Fiskeriinspektør, som har hele Sagen i sin Haand. Det anser jeg for et betydeligt Fremskridt fra, hvad vi tidligere have haft, og for saa vidt er jeg glad over Loven. Men udover dette bliver man ikke meget klar over, hvorledes den ny Kontrol kan komme til at se ud. Hvis den, og det er der vel nogen Mening i, i det aller-væsentligste kommer til at se saaledes ud, som det Forslag, der findes som Bilag 7 i Kommissionens Betænkning, ere vi paa det rene med, at saa bliver Kontrollen betyde-